

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1897/2024
21.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Сава Стојиљковић, адвокат из ..., против туженог Завода за ургентну медицину из ..., чији је пуномоћник Владимир Здравковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредби анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 707/2024 од 14.03.2024. године, у седници одржаној 21.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 707/2024 од 14.03.2024. године, у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 707/2024 од 14.03.2024. године, у ставу првом изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1092/2023 од 30.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 2. Анекса уговора о међусобним правима, обавезама и одговорности (о раду) број .. од 14.03.2007. године, заведен код туженог под бројем .. дана 08.02.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 2. Анекса уговора о међусобним правима, обавезама и одговорности (о раду) број .. од 14.03.2007. године заведен код туженог под бројем .. дана 10.08.2021. године. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом надокнади парничне трошкове од 271.125,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 707/2024 од 14.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке,

преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове од 121.500,00 динара, а део захтева за накнаду трошкова преко досуђеног до износа од 271.125,00 динара је одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу става првог изреке, тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 3. у вези члана 374. став 1. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

О праву тужиоца, возача санитарског возила код туженог, на плату која се по спорним одредбама Анекса уговора о раду од 08.02.2021. године и 10.08.2021. године обрачунава са полазиштем на коефицијент од 8,98, одлучено је позивом на Уредбу о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001 ... 48/21). Није прихваћено становиште тужиоца, који нема завршену средњу школу здравствене струке у смислу члана 166. Закона о здравственој заштити, о праву на плату са полазиштем на коефицијент од 13,57, пошто у санитарском превозу учествује само као део тима који спроводи поступак санитарског транспорта. Имајући у виду утврђене чињенице и материјалноправне разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоје правна питања због којих би било потребе да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној. Пресуде Основног суда у Нишу, које су приложене уз ревизију, односе се на исплату зарада запослених код туженог током 2007. и 2008. године, па имајући у виду садржину тражене правне заштите у предметном спору, не представљају доказ о постојању неуједначеног поступања у битно истоврсним чињеничним ситуацијама.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, као редовне, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је дозвољена по члану 441. ЗПП у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Осим наведених спорова, у парницама из радног односа ревизија је дозвољена у имовинскоправним споровима по општем режиму из члана 403. ЗПП.

У осталим споровима из радног односа, ревизија није дозвољена, па како је предмет спора поништај анекса уговора о раду закључених међу странкама, у делу елемената којим споразумно одређују висину зараде, одлука у ставу другом изреке, донета је на основу члана 413. ЗПП.

На основу одредби члана 165. став 1. и 154. ЗПП, ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, пошто наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке о изјављеном ванредном правном леку.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**